

— piespriest Itālijas Republikai samaksāt Komisijai naudas sodu, kura apmērs izriet no summas par katru dienu EUR 28 089,6 apmērā reizinājuma ar dienu skaitu, kurās pārkāpums turpinājās, no dienas, kurā pasludināts spriedums lietā C-135/05, līdz dienai, kurā pasludināts spriedums šajā lietā,

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Runājot par Direktīvas 75/442/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 91/156/EEK, 4., 8. un 9. panta un Direktīvas 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem 2. panta 1. punkta pārkāpumu, pamatojoties uz Itālijas iestāžu sniegto informāciju, Itālijas teritorijā pastāvot vēl gandrīz 218 nelikumīgi atkritumu poligoni, kas izvietoti visos Itālijas reģionos. Tādējādi to ļaunprātīgā rakstura dēļ 218 nelikumīgajos poligonos netiek ievērotas iepriekš norādītās tiesību normas.

Runājot par Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 14. panta a)-c) punkta pārkāpumu, pamatojoties uz Itālijas iestāžu sniegto informāciju, pastāvot vēl 5 poligoni, attiecībā uz kuriem neesot iesniegti vai apstiprināti darbības uzlabošanas plāni, un, neraugoties uz to, kompetentā iestāde, pārkāpjot iepriekš norādītajās tiesību normās paredzēto, tos neesot slēgusi.

Ierosinātā sankcija (kavējuma nauda par katru dienu un naudas sods) esot samērīga ar pārkāpuma smagumu un ilgumu, ņemot vērā arī vajadzību nodrošināt sankcijas preventīvo iedarbību.

- (¹) Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.).
 (²) Padomes 1991. gada 18. marta Direktīva 91/156/EEK, ar ko groza Direktīvu 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 78, 32. lpp.).
 (³) Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 377, 20. lpp.).
 (⁴) Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itālija) — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Lieta C-206/13)

(2013/C 207/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Cruciano Siragusa

Atbildētājs: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants un samērīguma princips kā vispārējs Savienības tiesību princips liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, kas, kā 2004. gada [22. janvāra] Dekrētlukuma Nr. 42 167. panta 4. punkta a) apakšpunkts, nepieļauj iespēju ar atpakaļejošu spēku izdot ainavas atļauju par visiem veiktajiem darbiem, kuru rezultātā ir palielinājušās platības un apjomi, neatkarīgi no tā, vai ir konstatēta minēto darbu saderība ar konkrētās teritorijas ainaviskās aizsardzības vērtībām?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Itālija) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-208/13)

(2013/C 207/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atbildētājas: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē minimālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu veidojošā elementa un, tāpat, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LES 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?

- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētlikuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. aprīlī iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) — František Ryněš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Lieta C-212/13)

(2013/C 207/19)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: František Ryněš

Atbildētāja: Úřad pro ochranu osobních údajů

Prejudiciālie jautājumi

Vai saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK⁽¹⁾ (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 3. panta 2. punktu ģimenes mājā uzstādītas novērošanas kameras sistēmas darbība ar mērķi aizsargāt šīs mājas īpašnieku īpašumu, veselību un dzīvību var tikt kvalificēta par personas datu apstrādi, “ko veic fiziska persona tikai un vienīgi personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā [personiskām vai sadzīvīskām vajadzībām]”, pat ja šāda sistēma ieraksta arī publisko telpu?

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.; īpašais izdevums 13/015, 355. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 23. aprīlī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari

(Lieta C-213/13)

(2013/C 207/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Atbildētājas: Comune di Bari

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai plānotais nākotnē esošā priekšmeta nomas līgums, kas ir galīgi izteikts arī ar aktu par apņemšanos nomāt, ir būvdarbu publiskais iepirkums, kaut arī ar dažiem nomas līgumu raksturojošiem elementiem, un tātad tas nav viens no līgumiem, kuriem saskaņā ar Direktīvas 2004/18/EK⁽¹⁾ 16. pantu nepiemēro tiesisko regulējumu publisko iepirkumu jomā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai valsts tiesa un, konkrētāk, iesniedzējtiesa var atzīt, ka galīgais spriedums, kas, iespējams, ir pieņemts aplūkojamajā gadījumā un kas ir aprakstīts faktisko apstākļu daļā, ir spēkā neesošs, jo tas ir radījis tiesisku situāciju, kas ir pretrunā Kopienas tiesību aktiem publisko iepirkumu jomā, un tātad vai ir iespējams izpildīt galīgo spriedumu, kas ir pretrunā Kopienas tiesību aktiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu], piegādes valsts līgumu [piegādes publiskā iepirkuma līgumu] un pakalpojumu valsts līgumu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. aprīlī iesniedza Tribunale di Trento (Itālija) — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia

(Lieta C-221/13)

(2013/C 207/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Trento

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Teresa Mascellani

Atbildētāja: Ministero della Giustizia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvā [97/81/EK⁽¹⁾] ietvertā nolīguma 5. klauzulas 2. punkts (kurā noteikts: “Darba ņēmēja atteikšanās pāriet no pilna darba laika darba uz nepilna darba laika darbu vai